

Тукъ глагола чинити има форма на неопрѣдѣлительно наклонение. Но очевидно с, че вмѣсто чинити трѣбва да бѣде *чинитѣ*, т. е. трето лице, един. число отъ настоящето врѣме; а чинити е или погрѣшно печатано или е погрѣшно схванато и написано отъ събирача на пѣсенъта.

б) Още по-добро доказателство, че въ македонското наречие нѣма неопрѣд. наклонение, е това обстоятелство, дѣто бѣдѣще врѣме на единъ глаголъ, се прави отъ настоящето врѣме на сѣщия глаголъ и спомагател. глаголъ. Напр. *Ке моля*, *ке молиши*, *ке молиш* и пр., а не *ке молиш*, *кеши молиш*, *ке молиш*.

Човѣкъ дѣйствиелно трѣба да се чуди на Гопчевича, какъ не го е срамъ да говори такъва очевидна неистина, както е тазъ, че ужъ въ макед. нарѣчие имало неопр. наклонение, както и въ сѣрбския езикъ; когато напротивъ една отъ най-сжщественитѣ разлики между сѣрб. езикъ и макед. нарѣчие е тая, че въ послѣдното нѣма неопр. наклонение, сжщо, както го нѣма въ бѣлгар. езикъ. И тѣй ето и въ тазъ точка макед. нарѣчие е съвършено равно съ бѣлгар. езикъ, а съвършено различно отъ сѣрбския езикъ.

14. „Мѣстоименията въ сѣрбския и македонския езикъ съ почти винаги еднакви и често пѣти различни отъ бѣлгарскитѣ. Напр.

Сѣрбски:	Македонски:	Бѣлгарски:
„ја	— я, язъ	— азъ
„он	— онъ	— той
„она	— опа	— тя
„ми	— ми	— ни, ние